

VOLT EGYSZER EGY HAMLET...

Találkozás
Máté Gáborral

Shakespeare Hamlet-jéről már könyvtárnyi irodalom gyűlt össze. Az ok nyilvánvaló: e remekmű minden korban izgalmas „rejtvényt” adott fel az esztétáknak, a színház és irodalomtörténészeknek egyaránt. Ám a „megfejtést” (?) mindig maga az előadás jelenti. Nem véletlen hát, amikor a színház – a reneszánsztól napjainkig – saját kora megértéséhez a Hamlethez nyúl. Az elmúlt szezonban a kaposvári Csiky Gergely Színház tűzte műsorára a darabot, Máté Gáborral a címszerepben...

— Amikor Ascher Tamással nekiláttunk a munkának, nem akartunk semmi újat kitalálni, nem kívántuk Hamletet ilyen vagy olyan filozófiát képviselő, kissé melabús reneszánsz gondolkodónak ábrázolni, inkább mindennapi embernek.

● **Eörsi István újrafordítása ellentmond a „semmi új”-nak...**

— Arany János átültetésében — természetesen — benne volt a saját kora színházeszménye iránti rajongás. Azóta a színház magasztos, klasszikus intézménye alapvetően megváltozott. Sokkal hétköznapibbá, „spródebbé” vált. Így ezzel a fordítással nem volt értelme nekivágni a próbáknak.

● **A kaposvári „dán királyfi” legfeltűnőbb vonása a világgal szembeni távolságtartása volt.**

— Így igaz. Abban a világban, ahol az előrelépéshez az embernek mindig egy gesztust kell tennie a hatalom felé, Hamlet nem illik bele a képbe. Egész egyszerűen nem volt hajlandó beállni a sorba.

● **Belülről is olyan harmonikus a kaposvári „együtt-lét”, mint azt a külső szemlélő az előadások alapján gondolná?**

— Szó sincs róla. Nagyon kemény, mindennapos harcaink vannak egymással, surlódásokkal, veszekedésekkel, a vidéki színészetet összes jellemzőivel. Minden megvan, ami a jó munkához kell. Minden gyűlölet és minden szerelem. Csak arra koncentrálunk, amit éppen előadunk, vagy ami születőfélben van. De „szeretetszínház” nincs.

● **Rendezőként is bemutatók között az Ismeri-e! a Tejutat?, illetve a Tribádok éjszakája színe vitelével. Milyen élményeket, tapasztalatokat szerzett ennek során?**

— Rengeteget tanultam belőle. Színészként csak a saját szerepemen keresztül lát(hat)tam a kollégáimat, rendezőként az egész produkcióra nyílt rálátásom.

● **Június végén fejezte be a Májdir emlékiratai című kétrészes tv-film forgatását, amelynek főszerepét alakította. Tud-e már valamit az új szezon feladatairól?**

— Csak egy dolgot tudok biztosan. Összel elkezdek egy hosszabb lélegzetű stúdiómunkát a színház csoportos szereplőivel, akik nem végezhettek el a főiskolát. De nálunk már szerepeket játszanak. *Nigel Williams Oszályjellenségek* című darabját próbáljuk, függetlenül attól, hogy bemutatjuk-e vagy sem. S ha a másfél-kétéves munka után végül produkcióvá állna össze, úgy a színház stúdióprogramjába veszi.

Kiss Péter